

opusdei.org

Лист Прелата (червень 2010)

Прелат в своєму листі
звертається до важливих
літургійних свят червня

17.07.2010

Мої дорогі діти, нехай Ісус береже
для мене моїх дочок та синів!

Ісус кожного дня закликає нас до
Євхаристійної жертви - суті
Пасхального таїнства. Хресна
жертва Христа є найвищим актом
любові, спрямуванням цілого Його
життя. Ми стаємо учасниками

Його Жертви в кожній Святій Месі. Крім того, є дні, коли наші поклоніння, подяка, покута і благання, які ми в Святій Літургії підносимо до Бога через Христа, набувають особливого значення.

Наша радість, подяка й хвала, які ми кожного дня приносимо Богу за цей великий дар, посилюються літургійними святами червня. Вони приносять нам особливі Божі ласки, допомагають нам торкнутися різних граней Христової таємниці і тісно з'єднатися з ними.

Книга Діянъ апостолів розповідає нам, як в ранні часи Церкви Святий Дух в П'ятидесятницю виявив себе могутнім вітром та спочилими на апостолах язиками пламеню, наповнивши їх своїми дарами та принісши їм мир, обіцяний самим Вчителем: *мир залишаю вам, мій мир даю вам.*[1]

Такими знаками приходу Святого Духа Господь показує нам також результат дії Утішителя в душах тих, хто слухняно відкривається на Його благодать.

В могутньому вітрі ми відкриваємо божественну силу, здатну подолати навіть непереборні перепони, і свіже повітря, яке розвіює отруйні хмари, що не дають дихати. Папа Бенедикт XVI пояснює, що цей символ “спонукає нас замислитися над цінністю чистого здорового повітря Духа Любові для нашого дихання: фізичного — легенями та духовного - серцем.”[2] Язики пламеню нагадують нам про палку Любов, якою ми хочемо запалити серця людей. Цей племінь зійшов на зібраних апостолів, він запалив їхні душі та оновив їхню ревність до Бога. Так сповнились слова Ісуса: *вогонь прийшов я кинути на*

землю — і як я прагну, щоб він вже розгорівся! (Лк 12:49). Апостоли разом з багатьма спільнотами вірних у співпраці з Богом, який хоче оновити лице Землі своїм вогнем, понесли цей божественний племінь до країв землі, відкривши світлий шлях людства.”[3]

Будемо дякувати Матері Божій за її постійне заступництво за нас, щоб ми зростали у чутливості до натхнення Святого Духа, як апостоли, зібрані навколо Марії в Сіонській горниці. Я лину думками до дарів, які наша Матір здобула для нас протягом травня, місяця, коли ми особливо вшановуємо її з істинно синівською побожністю. Я думаю про її прохання до нас плекати близькість до Ісуса.

Минулої неділі ми обходили урочистість Пресвятої Трійці -

небесного запрошення
спрямувати наші думки й серця до
джерела справжньої радості: до
Отця, Сина і Святого Духа, єдиного
Бога, який наповнює всесвіт, який
живе благодаттю в наших серцях,
який хоче привести нас до
остаточного єднання зі Своїм
буттям в небесній славі. Чи
передувала урочистості наш
триденна молитва *Trisagium
Angelicum*?[*] Чи долучилися ми до
постійної ангельської хвали
Пресвятій Трійці? Чи не покинули
ми одразу по завершенні
урочистості нашого прагнення
наблизитися до кожної з
Божественних Осіб, розрізняючи,
але не розділяючи їх?

Я хочу розповісти вам коротку
історію. На мармуровому
фронтоні куполу каплиці нашого
Отця в Римському коледжі Святого
Хреста вигравірувані слова
BENEDICTA SIT SANCTA TRINITAS

ATQUE INDIVISA UNITA.

**БЛАГОСЛОВЕННА ПРЕСВЯТА
ТРИЙЦЯ, ЄДИНА І НЕРОЗДІЛЬНА.**

Під час будівництва каплиці св. Хосемарія часто заходив туди. Його зір з віком погіршився, і, користуючись цим, він завжди запитував нас, що там написано, навіть знаючи на пам'ять цей надпис. Так він закликав нас до молитви. Хай ціле наше життя перетвориться на хвалу триєдиному Богу!

Ми готуємось до урочистостей Тіла й Крові Христових та Пресвятого Серця Ісуса, які, тісно поєднані в часі, нагадують нам про два прояви безмірної Божої любові до людства. **“Воплочення - спасенна земна подорож Ісуса Христа, показало нам Любов, що сягнула апогею в безмежній Хресній жертві. Хрест являє себе новим знаком: один з вояків проколов йому списом бік. І**

потекла негайно ж кров — і вода. (Йо 19:34) Ці кров і вода показують нам найвищу самопожертву: Звершилось (Йо 19:30) — все сповнилося задля любові.”[4]

В урочистість Пресвятого Серця, 11 червня, завершиться Рік Священства. Продовжуймо молитися та заохочувати інших до молитви про священницькі покликання, про святість священиків та всього християнського люду. Я прошу Господа, щоб ця потужна молитва, посилена нами в останні місяці, й надалі завжди тривала в наших серцях, зокрема, щоб вгамувати нападників на дивовижний дар священства.

Декілька днів тому я подорожував до Турину помолитися біля Плащаниці, виставленої для поклоніння вірних. Усвідомлення

того, скільки терпінь Господь зазнав через нас, зворушує неабияк. Як сказав Іван Павло II: “Плащаниця є дзеркалом Євангелія. Роздумуючи про святе Полотно, ми усвідомлюємо глибинний зв'язок представленого нам образу з тим, що Євангеліє говорить нам про страждання й смерть Ісуса, отже, споглядаючи Плащаницю, кожна небайдужа людина відчуває глибоке внутрішнє зворушення.”[5]

Я прийшов поклонитися Плащаниці, як завжди буває в моїх подорожах ,супроводжений усіма вами, щоб просити Господа запалити наші серця вогнем Святого Духа. Як декілька тижнів тому, повернувшись після свого перебування в Турині, сказав Папа Бенедикт XVI: “це святе Полотно здатне живити віру і нове зміцнення християнської побожності, спонукаючи нас

прибігати до Святого Обличчя, до
Тіла Розп'ятого та Воскреслого
Христа, до споглядання
Пасхальної Таємниці - суті
християнської новини.”[6]

Найглибше прагнення людського
буття, хоча мільйони людей не
знають про це - бачити Бога,
споглядати обличчя Ісуса Христа,
бути вічно щасливими у
спогляданні божественної слави.
Згадую ревність нашого Отця до
споглядання Пресвятого Обличчя.
Він говорив нам про розумність
цього бажання. **“Закохані
прагнуть бачити один одного.
Закохані бачать лише коханого.
Це природно. Людське серце
потребує цього. Я збрехав би,
якби заперечував глибоке
зворушення бажанням
споглядати Христове Обличчя.
Твоє обличчя, Господи, я шукаю
(Пс 27(26):8). Я хочу,
заплющивши очі, думати про**

мить, яка прийде тільки з волі Божої, коли я зможу побачити його не як у дзеркалі, неясно;... а — *обличчям в обличчя*(1 Кор 13:12). Так, мої діти: *душа моя жадає Бога, Бога живого, - коли бо прийду й побачу обличчя Боже?(Пс 42(41):3)*”, - часто говорив він, особливо в останні роки свого земного життя.[7]

Нам також варто виховувати в собі це прагнення шукати Ісуса в дарохранительниці, де він істинно присутній, і в благодаті в наших душах. Треба також шукати його в членах Церкви, Його Містичного Тіла, особливо в найбільш знедолених: хворих, бідних, тих, хто зазнає переслідувань за їхні релігійні переконання та будь-якої іншої несправедливості, так поширеної у всьому світі. Ми не повинні втрачати інтерес до жодного, адже ми всі покликані через хрещення стати членами

Христового Тіла, яке росте та продовжує діяти в історії: “живі члени... кожен згідно своєї ролі, яку Господь захотів довірити нам”.
[8]

Наша християнська ідентичність укорінена в цьому таїнстві. Наше покликання до святості та апостольства уособлюється в усвідомленні себе як посередника в Ісусі Христі в ділі спасіння світу. Св. Хосемарія говорив: **“Апостол — це християнин, котрий відчуває, що в Таїнстві Хрещення він був прищеплений до Христа, ставши з Ним одно. В Таїнстві Миропомазання йому дарована здатність вести битву в ім'я Христове. Завдяки загальному священству вірних, яке робить його певною мірою учасником Христового священства, він покликаний до служіння Богові своєю діяльністю в світі. Це священство, незважаючи на**

його суттєву відмінність від службового священства, дарує християнину здатність брати участь в богослужінні Церкви, а також своїм словом та прикладом, своєю молитвою та актами покути допомагати іншим в їхній подорожі до Бога.”[9]

Сьогодні, в час завершення Року Священства, замислимося уважно над цими словами, щоб прийняти власні особисті постанови. Нам допоможуть ці слова св. Хосемарії з *Кузні*: “Ісус, Добрий Сіяч, взяв кожного з нас, своїх дітей, і вклав у свої зранені руки, немов збіжжя. Він занурив нас у свою Кров. Він омив нас і очистив нас. Він напоїв нас своїм “вином”! Відтак він щедро розсіє нас по всьому світу, одного за одним, адже збіжжя розсівається по зернятку, а не мішком.”[10]

Спочатку Господь **занурює нас в свою Кров** в Таїнствах, далі **омиває нас і очищає нас**, щоб вести до святості. Але тільки якщо ми хочемо цього, якщо ми дозволяємо Утішителю, цьому Божественному Митцю, діяти в нас задля нашого ототожнення з Христом.

Ми маємо прагнути єднання з Пресвятою Людською Природою нашого Господа в Покаянні та Євхаристії. Нам треба навчатися в Нього, не тільки читаючи Святе Письмо та покращуючи нашу догматичну освіту, але й підтримуючи з Ним щирий діалог в молитві. Просімо, щоб його слово дісталось найдальших закутків наших бідних душ та просочило усі наші почуття й бажання. Ми маємо також прагнути Його проводу, щоби йти Його слідами, навчатися з Його чеснот, дедалі більше

ототожнювати себе з його відчуттями, розумом та любов'ю.

Коли Дух Святий діє в наших душах, разом з Його дією Господь **розсіює нас по всьому світу**, як сівач кидає зерна пшениці в борозну, щоб виростити врожай - щоб ми самі, завдяки нашій священницькій душі, були єдністю Бога з людством.

Священнослужителі, отримавши в Таїнстві службове священство, мають, крім того, діяти *in persona Christi Capitis*, представляючи Христа - Голову Церкви в євхаристійному зібранні.

Покликані у хрещенні загальним християнським покликанням, ми обдаровані Господом також покликанням до особливого служіння в дусі *Opus Dei*, проповідуваним св. Хосемарією з 1928 року. Благодать покликання до Справи дана нам не тому, що

ми кращі за інших, але щоб ми завжди допомагали Христу у спасінні душ. Ісус - *один Посередник між Богом та людьми*[11], але Він хоче, щоб ми допомагали Йому у справі спасіння.

Передусім ми повинні з глибокою побожністю єднатися з Євхаристійною Жертвою Христа. Все наше життя завдяки зв'язку з Євхаристією перетворюється на акт поклоніння, подяки й покути - стає цілковитою пожертвою нас самих та усіх наших дій задля принесення в світ світла Христового. Перетворюючи кожен наш день **на Літургію**, як часто говорив св. Хосемарія, ми стаємо істинно євхаристійними душами: учнями, які прагнуть в усьому наслідувати свого Божественного Вчителя.

Так ми допоможемо кожному отримати плоди Відкуплення, так наше звичайне життя стане в руках Христа інструментом, щоб навчи інших його науки, показати їм джерело благодаті в Таїнствах та провадити їх дорогою до вічності. Ведені Святим Духом, ми йдемо слідами Господа, а прагнення св. Хосемарії реалізується в нашому житті: **“Ми маємо присвятити своє життя іншим. Тільки так можна прожити життя Ісуса Христа, уподібнитися до Нього, ототожнитись з Ним.”**[12]

Наближається річниця переходу нашого Отця до небес. Прибігаймо з вірою до його заступництва в останні тижні перед днем його літургійного спомину, 26 червня, щоб за його прикладом та наукою ми також навчилися підкорити наше життя Христові, ставши з Ним одно.

За день до 26 червня ми згадуємо рукоположення перших трьох священників Справи. Вони показали нам шлях великої віри. Вони були завжди залучені до “Божих справ” і тому вміли бути цілковито слухняними нашому Отцю задля того, щоб *Opus Dei* стала справжньою слугинею Церкви. Про них говорили, згадуючи також нашого Засновника, що він висвятив їх і одразу ж “вбив” їх роботою. Треба навчитися від них, священників та мирян, ніколи не говорити “досить” вимогливості нашої священницької души.

Не переставайте єднатися з моєю молитвою та моїми намірами. Я особливо звертаюся до хворих, яких ніколи не бракувало в Справі, а також тих хто зазнає терпіння з тих чи інших причин. Якщо ви поєднаєте своє терпіння з Хрестом Христовим, радісно

приносячи в жертву свої труднощі й біль, ви, незважаючи на вашу слабкість, станете міцними колонами, на яких тримаються усі інші.

З усією моєю любов'ю
благословляю вас!

Ваш Отець,

+ Хав'єр

Рим, 1 червня 2010

1. *Йо* 14:27.

2. Бенедикт XVI, Проповідь на урочистість П'ятидесятниці, 31 травня 2009.

3. Бенедикт XVI, Проповідь на урочистість П'ятидесятниці, 23 травня 2010.

4. Св. Хосемарія, *Христос проходить поруч*, 162.

5. Іван Павло II, Промова в Турині,
24 травня 1998.

6. Бенедикт XVI, Звернення на
Загальній Аудієнції, 5 травня 2010.

7. Св. Хосемарія, Занотоване під
час медитації, 25 грудня 1973.

8. Бенедикт XVI, Звернення на
Загальній Аудієнції, 5 травня 2010

9. Св. Хосемарія, *Христос
проходить поруч*, 120 .

10. Св. Хосемарія, *Кузня*, 894.

11. Пор. *1 Тим 2:5*.

12. Св. Хосемарія, *Хресна Дорога,
Чотирнадцята стація*.

* Гимн, який читається протягом
трьох днів напередодні
урочистості Святої Трійці.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
uk-ua/article/list-prelata-cherven-2010/](https://opusdei.org/uk-ua/article/list-prelata-cherven-2010/)
(22.02.2026)